

[Arbejdsministeren]

kan vi, så vidt jeg kan vurdere – dér vil jeg da gerne belæres, hvis jeg tager fejl – stort set kun tale om arbejde på generalkonsulatet.

Jeg har forstået, at der er et klart flertal her i Folketinget, der har sagt, at vi skal have et generalkonsulat, fordi vi går ind for den gensidige diplomatiske udveksling. Vi har altså et generalkonsulat. Så er jeg da også sikker på, at de pågældende mener, at hvis vi har et generalkonsulat, skal det have lov til at arbejde. Nu ser vi lige lidt bort fra det fagretlige system et øjeblik, men det vender jeg tilbage til; men hvis nu Folketinget vedtog nogle retningslinjer, alle dem, SF har forestillet sig, så er det da næsten umuligt at tro, at der overhovedet var nogen som helst, der ville påtage sig arbejde for et sydafrikansk generalkonsulat. Hvem ville lave bygningsarbejde, hvem ville lave reparationsarbejde, hvem ville levere varer osv., hvis det direkte ved lov var vedtaget, at så var man egentlig en slem karl? Og det er jo sådan, det ville blive fortolket, hvis det blev vedtaget. Så var man ifølge folketingsflertallets mening et slet menneske, hvis man udførte disse arbejder. Så ville man ikke i praksis kunne have et generalkonsulat, og så ville det synspunkt, som flertallet har, blive udhulet. Bl.a. af den grund tror jeg ikke på, at der kommer et flertal, som hr. Riishøj ønsker sig det.

Så lyttede jeg også meget nøje efter, hvad fru Lone Dybkjær sagde også i den anden del af sit indlæg, og i modsætning til hr. Bollmann var jeg ikke så ked af det, for fru Lone Dybkjær henholdt sig til spørgsmålet, om der kunne findes en løsning inden for det gældende fagretlige system. Ja, undskyld, at jeg siger det, men det er en direkte afvisning af SF's forslag, der bestemt tilsidesætter det gældende fagretlige system totalt. Så jeg hørte fru Lone Dybkjær afvise SF's forslag.

Men så sagde fru Lone Dybkjær, at hvis der kunne findes en løsning inden for det gældende fagretlige system, ville fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre være positive, og det er det, fru Lone Dybkjær – sådan hørte jeg det – vil efterforske.

Nu er vi i den situation, at vi f.eks. har en arbejdsretsdom fra 8. februar i år i sag nr. 87.275, hvor nogle arbejdsgivere havde indklaget nogle organisationer. Det fremgår bl.a. af domsudskriften – der fremgår mange ting – at aktionen ikke var rettet mod arbejdsgiveren og intet fag-

ligt formål tjente, men, som det fremgår af skrivelserne fra de indklagede fagforeninger, havde et rent politisk sigte. Det er tidligere fastslået af Arbejdsretten, at iværksættelse af kollektive kampskridt med politiske formål strider mod fredspligten.

Normens § 5, stk. 2, kan ikke påberåbes af de indklagede. Dels var der ikke nogen aktuel trussel mod arbejdernes liv, velfærd eller ære på tidspunktet for arbejdsnedlæggelsen, dels tilkommer retten til at påberåbe sig normens § 5, stk. 2, den enkelte arbejder, ikke organisationen. På den baggrund udtaler retten lidt senere:

»Som anført af klagerne er det fast antaget i Arbejdsrettens praksis, at iværksættelse af kollektive kampskridt med politiske formål er i strid med fredspligten efter hovedaftalens § 2, stk. 1. Dette indebærer, at det bodsansvar, som efter reglerne i arbejdsretslovens § 12 er knyttet til brud på fredspligten, normalt ikke kan bortfalde under påberåbelse af aktionens politiske sigte. Af hensyn til konsekvenserne findes det betænkeligt at fravige dette udgangspunkt med henvisning til de synspunkter, som de indklagede har anført til støtte for påstanden om bodsfritagelse.«

Hvis vi netop tager dette citat, er det bekymringen for konsekvenserne, som fru Lone Dybkjær også var inde på, »glidebanen« – det var det udtryk, jeg hørte fru Lone Dybkjær anvende. Jeg hørte fru Lone Dybkjær sige, at der var noget, der kunne efterforskes i givet fald, nemlig: Hvordan ville Arbejdsretten stille sig i en sag, hvor det ikke var en organisation, der var indklaget, men en enkeltperson? Med den respekt for det fagretlige system, som fru Lone Dybkjær udtrykte, vil det være noget, der i givet fald skal afgøres af det fagretlige system. Men det var langt fra en tilslutning til hr. Riishøjs forslag; det var en afvisning. Derfor er der ikke noget flertal i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Nu får vi at se i udvalget, hvad der er flertal for. Jeg tolkede nu altså fru Lone Dybkjærs udtalelser sådan, at hun meget nødtigt så sager af denne type i Arbejdsretten, hvor danske lønmodtagere idømmes bod for at nægte at arbejde for Sydafrika, og at hun syntes, at man skulle finde en fornuftig løsning. Den kan jo godt findes inden for det, vi kalder det gældende fagret-